

צילום: גוני ריסקין

דן (בצילום): "כשאתה קונה יד שנייה אתה עושה בחירה אקולוגית עם אמירה חברתית. אבל כשיש נשיא אמריקאי שמכחיש התחממות גלובלית, קל להדחיק דברים כמו סבל בסין"

נע לא מומוק, מודה דן, ואולם, יאסרס ממזימ תפרונות פלות אומריפיו או היפייע פלוצ "יצאה עתידית מהמערכת הכל-יגילת היקשית", כמז העדפת סט' קייט'ס מקומיים טענים על פני שרת, ננית, או התיחכוכ למנומ

לפרנס את הפיד
דוד טשאלי נשוי לטמפל לוימקס-סטרוב - חלבי - ורואי לעיתון של "הארץ" בירושלים, 2016-2, בלוריה, הוציא "הישראלים 11" בלייבארד. סקלים בנקיות באינטרנט. אם אלשת בנקות בה"ר "כמו רכלב שוקיה", כפי שטוענת בנק ישראל לירון שפסס, בנקות באינטרנט התנאה וזאת אומללת ופושלת, את-דוכסות את-האחר - שוקיה. זאת מבקש את התרעה על גל

אכל כל הטעמים ויש
קיימים. ושוב ראשון לציון היא
המבצע. לך ראשון לציון היא
המבצע, ישראל, היא
המבצע, היא שכלה את
נוטע ביום עם חזילה של ספי
ה כל טעם יאמר לך כל יוצר
פלוטני שם ישיק את הבחינות
בראשון לציון היא הבחינות
הכלליות. או במשקרה את זה
תושב שנתונה לו על המכר
לאנציון ראשון לציון.
האינטרנט של אותה תרבות

אבל גם כאן מסתתר דיסוננס.
"מצד אחד, אתה נורא מודהה עם
האותנטיות שלה", מסכים דן,

תוקף כמעשה פטריוטי.

האדם הראשון לא נגזע מהשלה מה
הטסט לא נגזע מהשלה מה
היות העמוקות שעומדות
הרגלי הצריכה שלה: אומות
קונים ומה. הקומיקאית שיר
למשל, גם היא גדלה
בראשון והיא מספרת בכ
משבר להיות אופנתי וחזונו
עברה לתל אביב. בניסיון ל
בעיר התדולה, השילה מעצ
מה שנחשב ליסמל סטטוס
שון – אבל התברר לא
הצליח בל תל אביב. כמסופר
היא מחליטה לנער מעליה

שיר ראובן. השאירה את אופנת ראשון לציון מאחוריה

תור הזהב של הקניונים הוא

בג. תור הזהב של המחבלים
המתפרצים.
"בנו, ולא רק בישראל. אחד
הרגעים הגדולים של תרבות הצ'
ייתה היה כשעורביו בש פנה אל
האזרחים אחרי אסון התאומים
אמר להם לכו לקנות. אם לא
קניתם, הטרוריסטים ניצחו. כל
המערכת הכלכלית הרי תקרסה
אם לא תקנו. ואף כלכלן לא גידל כך
לקנות, וכל קונצרטו חצייהם
לקנות, וכלה הצריכה מסבלת גם

יזיל דץ: "ברגע שאמא
שלי תדע להיכנס
רשת ולקנות חולצה,
זו נדע שהקניין מת.
ישראל מתקשים
הפנים תהליכים.
ש כל מיני דברים
שאנחנו עושים ונעלמו
העולם. הצרכן
ישראלי הוא חשדן"

פורסמת שגילו שמדענים גרמניים מפתחים עבור מצרים ושק השמדה המונית וזה פומפם נגן טופו בתקשורת. רואים את זה כל אורך שנות הקיום של מדינת ישראל. זה בכלל לא משנה מה מדובר בשלטון ימני או שמא ימני, הפחד הוא כלי שנועד לשרת יונטסים פוליטיים".

אין פלא אפוא שהקנין הפך
ופלס מהתקף התדרה הקולקטי
י. יקנין הוא מתחם סטירלי. מר
קוסמוס עם תקרת וביכית ו
דשות בקניון, הפיליטליטים
בועים ומרגיעים. ישראלים לא
הכרח מגיעים לקניון ממוקד
מרה לרכוש משהו מסוים, אלא
לשרוף זמן עם היילדים, לשר
לשקוף בגימבור, לאכול. לפ
מים עצם התנועה לקניון לא
מכרה של סטטוס כלכלי: אני כאן

אם באפשרותו לרכוש. יש לי הכנה פנימית בקניין אין קבצנים, אלא חודל לא יבקש ממך שקל. אם יהיה וישישנו כוח ואז דקה יגיע מא' וטח ויפנה אותו משם. אף אחד לא תמהנה ואף אחד לא שווא ואתם מה השעה? אף אתה. הורה ועדיף שהיה שלו ויכתוב בקניין לא כניגות ציבוריות, שזה הבילוי מיותר בראשון לציון. זה מתחיל ויגדיל וראו ממשיך לוודקה וט' ויגדיל ושאכטנו כחורר, יש משנה ואחד מרגיע בלתי לילד 50 שקל

מימין: הפתיחה של H&M בישראל ב-2010; משמאל: "קניון הזהב" בראשון לציון צילומים: דודו בכר ואילן אסייג

צורכים
בכל הכוח

תרבות הצריכה בישראל השתנתה מאז הסלידה של העליית הראשונות מכל סממן בורגני. אייל דץ, יוצר הסרט "עוד", מסביר מדוע יש כאן תשעה מיליון מ"ר של שטח מסחרי ולמה דווקא עיר ילדותו, ראשון לציון, נהפכה ל"בירת הקניונים"

שירה פור

שירה פור

1 שנת 1993 קיבלה ראשון לציון את התואר "עיר הק' לבנים ויהודים" את חסותה הקנתה גם "עיר הצופות בית" בשתיים מחבריה וכן ראשונה, בשנת 2002 קצ' דעה חלמה, שראשון לציון היא העיר החצופה לפני ישראל. כימים היא טפה העיר תואר נוסף: שיאנית ההומנוט אוברוילי

תופסת בו סמל קבוע. כיון תהיה
הוא נמנה ברב הוסיף כל כי
שבי ראשון לצרניהם כל כי
מחלונם.

לפי המתחשבה, לפי דר, היא
שיראשון לציון היא מעין מיקרד
קוסטוס על החברה הישראלית:
במקצבים העתיקים העפרי מבי
מדוח שבה, וגם באופן שבה תחפ
תחה בר תרבות הציבה - רצון
לשקוח מבן מנקרים שצ"מ:
כל לסיטה.

בישראל.
הנה תגיע נמצא שבא הדין מס' פר למישהו שאתה מראשון לציון אתה, שאתה הוא אדון מראשון לציון, אתה, ואורי ארזי (34), שמדל כבאי שנת 90- ביה"ח ע"ס חמדי, ניצן גלעד ירד את דת "הצד", מרט עינדור, המגדל את סיפורו של תרבות הצבאית שיש לא לאל. אל. במספר, מראשון לציון

יותר בגלל התכנון האדריכלי, כמובן, שסתמכותו במעצבים והתקפה למירב התנויות כמעט ולת אפסרי לצאת משם בלי להציא שקל. כשאני אומר רכישה אני לא מתכוון בהכרח למכשירים, אלא מעיל, אוכל להצריח של חיות שקלות כסף. הקניונים מפנים כל מיני דרכים למשוך אותם. לפעמים הם בכלל קוראים לעצמם מתחמי קולנוע, ומה שני פרמאנו, ששם בעצם הקניון במרכז סביב קולנוע בומבסטי לגורר.

לצאת לקניות ולהירגע

[illegible][illegible][illegible]

רומן חדש מאת מחברת רבייהמכר **אהבתה של סלטנאט ואהבתה של גברת רוטשילד**

עתיקה פרסית
שרה אהרוני

סיפור אהבה סוחף המתרחש בימי המהפכה באיראן

להשיג עכשיו ב וכחנויות הספרים המובחרות
